

teir allar. Vit goyma teir, og vit lata teir ikki aftur.

Kunna vit gera nakað fyri at fyrbyggja slíkar vanlukkur?

Um hetta ætlaði eg at skriva; men nú er hendan grein vordin longri enn eg roknaði við, og vil ti stegja fyri hesu ferð og venda aftur til henda spurningin í eini seinri grein.

J. H. Danbjørg.

Vit hava fingið hesa grein frá einum sjómanni, ið hevur siglt í kriggsvandatiðini.

Hví so stór missfatan av flagginum.

Væl dugað tygum: J. J. at siga frá segum um Rolf Krake og felagsbrøður hansara og lagnu teirra. Men kanska Rolf Krake ikki hevur verið til! Tað kemur mær fyri, at tygum eru gamal maður, tí dáma tygum Rolf og tilkari so væl. Mis-skilji meg ikki. Eg havi alla virðing fyri gomlum monnum. Men ofta er tað, at teir skilja einki av tí nýggju tíðini.

Hetta kann sigast tygum.

Tygum liva í 1944, og tú trina tygum og aðrir fram sum anti flaggskrivarar. Trína ímóti tí føroyska flagginum. Minnst tíð ikki tað stóra, ið hent er her í litla landi okkara? Hesar stórhendingar eru bert fyra ára gamlar.

Tygum skriva nógv um Danne- og tað heilaga við tí.

Minz djúpu virðing fyri Danne- brog!

Men hví so stórt háv av einum øðrum og vanvirða seg sjálv.

Gud byggir ikki á klandur!

Eg fái meg illa at trúgva, at hann hevur givið menniskjum fløgg at klandrast um.

Djúpastu kenslur hava vit sjómenn fingið fyri tí trýlitta flagginum og tess virði, tá ið vit bardust við tí veittrandi yvir Atlantshavi, í neyð og deyð. Vit stríddust vápnaleysir á heimsins ringasta skipaflota. Ella halda tygum ikki at vit stríddust?

Hava vit Føroyingar ikki uppi- borið at fáa tað flagg, sum teir stóru, ið ráða verðini, góvu okkum loyvi at bera!!!

Tit sum eru í móti tí, eru seinri at siga okkum, at tit hava eitt orð at siga um verðeldarfríðin aftaná bardagan mikla. Minni makt kunnu tygum ikki hava, um tygum skulu hava vón um at kúga tað føroyska merkið.

Teir stóru hava sagt okkum, at aftaná bardagan kunnu fólk vera saman eins og Danir og I'eroyingar, men hvør parturin skal vera óheftur, hava 100procents nationalt frælsi.

Um so var, at tit, D. D. og J. J. og brøður tykkara hittust við teir á Atlantshavinum á sinni, hvat flagg høvdu tit gentlenn tá haft?

Danskt flagg bleiv tá ikki góðtikið — og einki flagg kundu tit ikki haft. Tað eru bert sjórænarar, ið einki flagg bera.

Hvat flagg brúktu so hinir? Jú, vit vita, hvat flagg teir ferdur, Churchill Union Jack, var rimiligt stoltur av tí, sum tann góði enski maður, hann er.

Roosevelt ferdur stjarnubannarið, merkið fyri teir mongu statir, hann umboðaði, og sum hann feldi seg at vera barn hjá.

Betri ummæli hava teir báðir um sitt fólk í dag, enn tit menn á Føroya landi, sum eru mishýrdir um tey brægd, sum eru gjerd í Føroyum síðan 9. ápríl 1940, tá Danmark var hersett av týskum herveldi.

Eingin góður Føroyingur háðar Danir fyri tað, tí Danir gjerdur alt, ið rætt var at gera.

Men hvat var so av Føroying- um, tá mamma okkara var sett í fongsul og ikki kundi fæða okkum? Sum mangir meina doyðu Føroy- ingar.

Nei, Harranum skal man takka fyrst og síðani øllum Føroyingum, bæði á landi og sjógvi, sum ikki lögdu seg at sova í deyðan, um mamma okkara var tikin frá okk- um, men vágaðu deyðslópið: heldur falla við heiður og troðka seg gjøgnum teir vandar, sum Atlantis- havið beyð, enn at leggja seg inni. Á tann hátt, hava vit Føroyingar strítt, og vunnið undir tí føroyska flagginum, í hesi vanda tíð.

Halda tygum J. J. kanska, at ov fáir Føroyingar hava lagt livið á fyri at okkum kann vera føroyskt flagg uppiborið. Um so er, at ov litlið er lagt á, tá verður øðrvisi blóðugt fyri tey, ið eftiri sita.

Tygum J. J. klagu tygum um, hvussu ósámiliga Føroyingar eru farnir fram móti tí danska flaggi- num. Eg skal lata tygum vita, at fyrstu menn, sum, sum ferdur fø- oyskt flagg við fullum rættindum, vóru vit sjómenn.

Tað at tygum beklaga teir menn, sum hava sett liv og heilsu til fyri fæðilandið, visir á, at líka litlið sum tygum eru Dani, eru tygum góður Føroyingur.

Heldur áttu tygum 31/12—1943 at heiðra okkara fallnu sjómenn við tí flaggi, sum tygum kalla tygara.

Svára gráta tygum um Danne- brog og tess viðferð her á landi. Nei gráti heldur um tað har, tað eigur sin fulla rætt, og tú verður dálkað og háðað.

At háða Føroya lögting, ger tygum ikki størri í annans eygum; minst til, tað eru Føroyingar, sum standa aftanfyri. Við háðan av egnum landsmonnum veksur ein ikki í nøkrum eygum.

Rættur Dani heiðrar ikki slíkar menn, sum háða egði land og fólk. Verið visur í, at teir skilja betri enn tygum, at ið Føroyum búgva Føroyingar. Føroyar er móðurland okkara.

Um so er, at tygum eina aðru

Latið hann fáa frið.

Nú biður Richard Long um frið. Hann er so deydsmóður, sigur hann og tíð hevur hann onga, til at skriva blaðgreinir og so hevur hann ongan hug longur at fáast við politikk. Hann sær, at hann er komin á skeiva hyll. Hann er komin í eitt óferi, sum hann aldri kann sleppa burtur úr aftur.

Hetta var altíð vantandi. Rich- ard Long er ovhampuligur og ov ærligur maður at verða leingi í hóslag við fólkaflokkinum.

Richard Long er sjálvstýrismaður Tað sigur hann ferð eftir ferð, at hann er, og eingin ívast í, at hann meinir tað ærliga; men Richard Long hevur hugsað ov litlið um sjálvstýrið og hvat ið tervast fyri at kunna upphalda einum sjálv- stýri í Føroyum.

Hann hevur óivað ikki lisið eitt tilikt produktum sum prikkalógina. Annars hevði hann aldri kunnað latið seg uppstillað á lista saman við teimum monnum, sum stevna fram eftir prikkalógini; tí hon ferir aldri til nakað sjálvstýri fyri Fø- oyar. Nei, min góði harra Long. Tað skal annað til enn prikkar fyri at styra Føroyum sum sjálv- støðugt ríki. Har skulu setast tøl í staðin fyri prikkarnar, tøl, tøl og aftur tøl og hartil stór tøl. Har skal roknað við pengum, pengum og aftur pengum. Har skal verða ein útreiðslusíða, og hon er lætt at seta upp. Hon kemur av sær sjálvum; men ikki so frætt finnist í prikkalógini. Hví? Hevur harra Long aldri spurt hví? So vil eg ráða honum til nú at fara at spyrja og kanna eftir, hví eingin útreiðslu- síða finnist í prikkalógini. Svarið er so líkati: ein útreiðslusíða krevir eisini inntøkusiðu. Annars kemur eingin balanci í roknskapi. Men hvat skal setast á inntøkusiðuna? Tað hevur tann góði harra Long heldur einki hugsað um, og tí rópar hann nú, so meðuliga at hann er troyttur av tí heila — ja, so deyðatroyttur.

Latum okkum endurprenta hans- ara egnu orð: „Eg havi so litla tíð at fáast við blaðskrivning, og litlan hug eisini, so eg fari at gera stutt av“. Hevði hann bara sagt, at hann hevði litla tíð, so kundi ein hugsað, at tað fór at rætta seg aftur; men tá ið hann skoytir uppi, at hann eisini hevur litlan hug at fáast við blaðskrivning, so er tað

fer fara at teinkja hart, sum gamlir dreingir ofta hava til lyndi, so skal eg her leggja tygum bróður- ráð.

Latið hvørki Danir ella Føroy- ingar hóyra tygum, tí slíkt tos er ofta ikki hóskandi fyri hvønn mann at hoyra. S.

nakað, sum ikki kann rætta seg, uttan so er, at harra Long leggur um á ein annan bógv, og kemur inn á tær leiðir, sum kunna færa á tað mál, sum hann ætlaði at stevna ímóti, og sum hann misti úr eygsjón, tá ið hann kom saman við fólkaflokkinum, sum er ein yvirklassa flokkur, ið einki hevur við nakað sjálvstýri at gera, og sum bara ferir okkum Føroyingar longri og longri burtur frá øllum sum eitur sjálvstýri, tí sjálvstýri og sjálv- bjargni má fylgjast at. Eit stjór- narligt sjálvstýri kann aldri trívast uttan saman við einum peninga- ligum sjálvstýri, og tí megu vit burtur frá øllum prikkalógum og burtur frá fólkaflokksins uppskotum sum ganga út uppá, at danski staturin skal betala, meðan Fø- oyingar ráða.

Óivað er tað hetta, ið harra Long nú er við at siggja, og tí má hann fæla seg troyttan og illa við.

Vendið við, harra Long og fylgi minum ráðum, tá ið eg bað tygum melda tygum inn í „Havnar Sjálvstýrisfelag“, tá fyrst kunna tygum roknað sum sjálvstýris- maður.

J. H. Danbjørg.

Heimsbardagin.

Eingin innrásin enn.

Støðugt eingin innrás á megin- landið frá teirri bretsku oynni. Men hon verður í ár. Tað eru allir menn greiðir yvir. Nær, kvar, og heussu, tað er dult fyri øllum uttan tí hægstu leiðsluni.

Ítalski vígvøllurin at kalla óbroyttur.

Ógventiga hardar atsóknir hava Týskararnir gjørt ímóti Ameriku- monnum og Bretum fyri at fáa ríkið teir aftur í havið.

Hart stóð á og svart sá út eina stutta tíð. Vedrið var teim sameindu ímóti. Men so batnaði tað eitt sindur, og tilfærslan kundi floyma til aftur. Nú lýsnadi í aftur. Teir sameindu slogu hart aftur. Týskurin er steggaður. Má hvíla seg eina løtu og manna lið sitt av nýggjum. Teir sameindu vænta hardar nýggjar atsóknir. Men teir eru við gott treysti. Visir í at vinna. Taka Roma borg og at endu alt Ítalíu. Sum nú er státt binda teir 20 týskar herdeildir.

Russar vinna og taka seg stórliga fram.

Dagin fyri 26 ára minningar- dagin fyri tí reyða herinum, tóku Russararnir Krívoi Rog, hina miklu idnaborgina, ið Týskarar hava roynt at vart av allari megi. Týskararnir skuldi missa óðiliga mongd av kriggstiltari og kriggs- monnum, tá ið Krívoi Rog fall. Nú halda teir sum villir flóttar- menn undan.

Eisini við norðara part av tí